

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาหาระดับบุคลิกภาพและระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการวิจัย กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาคือข้าราชการตำรวจชั้นประทวนของสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2,253 คน (แผนกกำลังพลตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น, 2537)

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย การกำหนดขนาดตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) สํารวจประชากรเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้วิจัยสํารวจประชากรเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจต่าง ๆ ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น มีจำนวนทั้งสิ้น 2,253 คน (แผนกกำลังพลตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น, 2537)

2) กำหนดรูปแบบในการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจากข้าราชการตำรวจมีรูปแบบในการปกครองทั้งคับบัญชาแตกต่างจากข้าราชการพลเรือนอื่น ๆ โดยตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่นเป็นหน่วยงานบังคับบัญชาที่ใหญ่ที่สุดในการปกครองข้าราชการตำรวจ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานตำรวจต่าง ๆ ในเขตจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้แบ่งสถานตำรวจออกเป็น 3 ระดับ โดยอาศัยข้อมูลสถิติทางคดีในรอบปีที่ผ่านมา สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ และจำนวนประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบเป็นสิ่งที่กำหนด (แผนกกำลังพลตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น, 2537) ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนในการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) โดยทำการสุ่มสถานตำรวจสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น ออกมาตามขนาดสถานตำรวจชั้น 1, 2 และ 3 จากนั้นสุ่มตัวอย่างจากแต่ละสถานตำรวจตามอัตราส่วนของประชากรในแต่ละสถานี

3) คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ด้วยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากขนาดของประชากร โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5 เปอร์เซ็นต์ จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (\text{Yamane, 1973})$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ .05

แทนค่าในสูตรได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 340 คน ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจาก

สถานตำรวจภูธรอำเภอพล	จำนวน 74 คน
สถานตำรวจภูธรอำเภอภูเวียง	จำนวน 58 คน
สถานตำรวจภูธรอำเภอหนองเรือ	จำนวน 48 คน
สถานตำรวจภูธรอำเภอมัญจาคีรี	จำนวน 48 คน
สถานตำรวจภูธรอำเภอบ้านฝาง	จำนวน 41 คน
สถานตำรวจภูธรอำเภอชนบท	จำนวน 34 คน

สถานีตำรวจภูธรตำบลถนนงาม	จำนวน 20 คน
สถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอโคกโพธิ์ชัย	จำนวน 17 คน
	รวม 340 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดบุคลิกภาพและแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น โดยเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในครั้งนี้มีอยู่ 3 ส่วน คือ

3.3.1 ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

3.3.2 ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดบุคลิกภาพที่ชื่อ กอร์ดอน เพอร์ซนอล โปรไฟล์ (Gordon Personal Profile) ซึ่งสร้างขึ้นโดยเลียวนาร์ด วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) ในปี ค.ศ. 1953 ศึกษาแบบวัดบุคลิกภาพที่แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดยปราโมทย์ (2522) และศรีธนา (2528) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าเท่ากับ .73 วรวัฒน์ (2537) หาความเที่ยงของเครื่องมือโดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .8357 ในแบบวัดนี้ได้แบ่งบุคลิกภาพเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความมีอำนาจอิทธิพล ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความรับผิดชอบและด้านการเข้าสังคม

ด้านความมีอำนาจอิทธิพล (Ascendancy) เป็นพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอำนาจอิทธิพลในการพูด มีความคล่องตัวกระฉับกระเฉง มีความมั่นใจและการตัดสินใจอย่างอิสระ ชอบเป็นผู้นำในการอภิปรายหรือกิจกรรมกลุ่ม เชื่อถือได้

ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) เป็นรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลที่มีอารมณ์พอเหมาะ หนักแน่นและมั่นคง สุขุมเยือกเย็น เป็นอิสระจากความวิตกกังวล

ด้านความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นพฤติกรรมที่มีความเพียรพยายามและความตั้งใจในการปฏิบัติงานจนสำเร็จ มีจิตใจจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมาย มีความมุ่งมั่นและไว้วางใจได้ มีความรับผิดชอบอย่างจริงจัง

ด้านการเข้าสังคม (Sociability) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับการเข้าร่วมสมาคมกับผู้อื่นได้อย่างดี ชอบทำงานรวมกลุ่ม เป็นที่พอใจของกลุ่ม

องค์ประกอบทั้งสี่เป็นอิสระจากกันและมีความหมายเชิงจิตวิทยา วิธีการทดสอบเป็นการเลือกเชิงบังคับ (Force-Choice Technique) มีทั้งหมด 18 ข้อ ในแต่ละข้อประกอบด้วยข้อความ 4 ข้อความโดยให้ผู้ตอบเลือกข้อความที่มีความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด 1 ข้อความ และน้อยที่สุด 1 ข้อความ ส่วนการให้คะแนนเป็นการตรวจคะแนนจากคู่มือการให้คะแนน ซึ่งอยู่ในเครื่องมือวัดบุคลิกภาพของกอร์ดอน เพอร์เซนอล โปรไฟล์ ในแต่ละข้อให้ค่าคะแนนเป็น 0, 1 และ 2 คะแนนรวมของบุคลิกภาพแต่ละด้าน เท่ากับ 36 โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพทุกด้านในระดับต่ำ มีค่าคะแนน 10-17 ระดับปานกลาง 18-24 และระดับสูง 25-36 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ		คะแนนบุคลิกภาพ		
		ระดับต่ำ	ระดับปานกลาง	ระดับสูง
ด้านความมีอำนาจอิทธิพล	(A)	10-17	18-24	25-36
ด้านความรับผิดชอบ	(R)	10-17	18-24	25-36
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	(E)	10-17	18-24	25-36
ด้านการเข้าสังคม	(S)	10-17	18-24	25-36

3.3.3 ส่วนที่ 3 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น ทั้งหมด 75 ข้อ จำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย

1.แบบสำรวจความกล้าแสดงออกในสถานการณ์ชีวิตทั่วไปแบ่งออกเป็นสองตอน ซึ่งละเอียดและคณะ (2521) ได้พัฒนามาจาก The Assertion Inventory ของแกรมบิลและริชชี (Gambrell & Richey, 1975) ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก (Assertive Behavior) ในผู้ร่วมงานจิตเวชเมื่อปี 2521 โดยได้ผ่านการหาความตรงตามภาวะสันนิษฐาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ก่อนนำไปใช้ นอกจากนี้ รังสรรค์ (2523) ได้ศึกษาแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก (The Assertion Inventory) ฉบับภาษาอังกฤษ ของแกรมบิลและริชชี และฉบับภาษาไทยที่แปลโดยละเอียด ชูประยูรและคณะ ซึ่งได้นำไปตรวจสอบความตรง (Validity) โดยวิธีหาความตรงแบบ Know Group Technique โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 150 คน ขอความร่วมมือจากครูอย่างน้อย 3 คน ประเมินนักเรียนที่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออกนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t -test พบว่าคะแนนของนักเรียนที่ครูประเมินว่ากล้าแสดงออกสูงกว่ากลุ่มที่ครูประเมินว่าไม่กล้าแสดงออก โดยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=8.4829$) แสดงว่าแบบสำรวจมีความตรงสูง สามารถนำไปวัดพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกได้

สำหรับการหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจนั้น ละเอียด ชูประยูรได้ทำการหาความเที่ยงของแบบสำรวจ และได้มีผู้นำ ดิ แอสเซอรัทชั่น อินเวนทอรี (The Assertion Inventory) มาใช้สำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของคนไทย ปรากฏว่ามีความเที่ยงปรากฏตามรายละเอียดดังนี้ (พັນ, 2536)

- (1) สุจิตรา พรหมนุกาธิป หาความเที่ยงเมื่อปี พ.ศ. 2522 ได้ค่าความเที่ยง ตอนที่ 1 เท่ากับ .90 ตอนที่ 2 เท่ากับ .75
- (2) รังสรรค์ เฟื่องฟู หาความเที่ยงเมื่อปี พ.ศ. 2523 ได้ค่าความเที่ยง ตอนที่ 1 เท่ากับ .9025

- (3) ลักขณา อรรณพโรจน์ หาความเที่ยงเมื่อปี พ.ศ. 2524 ได้ค่าความเที่ยง
ตอนที่ 1 เท่ากับ .7525 ตอนที่ 2 เท่ากับ .8957
- (4) ศิริพรรณ วิวัฒน์ศรี และคณะ หาความเที่ยงเมื่อปี พ.ศ. 2526 ได้ค่า
ความเที่ยงตอนที่ 1 เท่ากับ .82 ตอนที่ 2 เท่ากับ .78
- (5) วิไล ไชยปรกรณ์ หาความเที่ยงเมื่อปี พ.ศ. 2530 ได้ค่าความเที่ยง
ตอนที่ 1 เท่ากับ .99 ตอนที่ 2 เท่ากับ .98
- (6) พันธิ์ จินชัย หาค่าความเที่ยงเมื่อปี 2536 ได้ค่าความเที่ยงตอนที่ 1
เท่ากับ .8841 ตอนที่ 2 .6074

2. แบบสำรวจความกล้าแสดงออกในสถานแวดล้อมการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้
สร้างขึ้น โดยเรียบเรียงและดัดแปลงโครงสร้างมาจากแบบสอบถาม ของพันธิ์ (2536) ซึ่ง
รวบรวมมาจาก Assertion Questionnaire (Lewinsohn, et al., 1978 cited in
Olsen, Redican and Baffi, 1986) Assertive assessmeny (Clark & Shea, 1979)
และ The Assertion Inventory (Gambrill & Richey, 1975)

ลักษณะแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกทั้งสองชุด เป็นการให้
รายงานตนเอง (Self-Report Questionair) ประกอบด้วยข้อความสั้น ๆ ที่เป็นพฤติกรรม
ต่าง ๆ ในการสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกจำนวน 75 ข้อ

ชุดที่ 1 เป็นเหตุการณ์ในสถานการณ์ชีวิตทั่วไป จำนวน 40 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นเหตุการณ์ในสถานการณ์ชีวิตการทำงาน จำนวน 35 ข้อ

โดยแบบสำรวจแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 วัดระดับความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวล โดยที่คนส่วนมาก
มีประสบการณ์จากความยากลำบากในการแก้ไขปัญหา การมีสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เมื่ออยู่ใน
สถานการณ์ที่ต้องแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในบางโอกาส โดยให้ผู้ตอบพิจารณาสถานการณ์ที่
พฤติกรรมต่าง ๆ ถ้าต้องอยู่ในสถานการณ์และต้องแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมาแล้วระดับ
ความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวล เมื่อต้องแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ลักษณะแบบสำรวจเป็น
แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยแสดงระดับความรุนแรง หรือความไม่สบายใจ

หรือความวิตกกังวลออกเป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจากระดับน้อยที่สุดถึงระดับมากที่สุดเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วัดความเป็นไปได้ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นการวัดความถี่ในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ถ้าต้องเผชิญเหตุการณ์ในแบบสำรวจจริง ๆ โดยให้ผู้ตอบพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ว่า มีบ่อยครั้งเพียงใดหรือไม่เคยแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เลย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ไม่เคยกระทำเลย ไม่เคยกระทำ กระทำครั้งต่อครั้ง กระทำบ่อย และกระทำบ่อยมาก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจากระดับไม่เคยกระทำเลยถึงกระทำบ่อยมาก เป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ

คำนวณหาค่าคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ในแต่ละสถานการณ์ของแต่ละคน ซึ่งได้จากการให้คะแนนความเป็นไปได้ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตั้งและลบด้วยคะแนนระดับความไม่สบายใจ คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์คนไทย (เฉพาะแบบสำรวจชุดที่ 1) (ละเอียด, 2521)

ตอนที่ 1 ถ้าคะแนนแบบสำรวจสูงกว่าหรือเท่ากับ 85 หมายความว่า
ความไม่สบายใจสูง

ถ้าคะแนนแบบสำรวจต่ำกว่าหรือเท่ากับ 84 หมายความว่า
ความไม่สบายใจต่ำ

ตอนที่ 2 ถ้าคะแนนแบบสำรวจสูงกว่าหรือเท่ากับ 123 หมายความว่า
การแสดงพฤติกรรมมาก

ถ้าคะแนนแบบสำรวจต่ำกว่าหรือเท่ากับ 122 หมายความว่า
การแสดงพฤติกรรมน้อย

ข้อจำกัดของแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก

เนื่องจากความยาวของแบบสอบถามมีจำกัด เป็นการยากที่แบบสอบถามจะครอบคลุมพฤติกรรมที่เป็นปัญหาซึ่งพบบ่อยในคนทั่วไป (พชนี, 2536)

แบบสอบถามทั้ง 75 ข้อจึงครอบคลุมปัญหากว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) การปฏิเสธที่จะทำตามคำขอร้อง (Turning Down Requests)
- (2) การเปิดเผยซึ่งข้อจำกัดส่วนตัว (Personal Limitations)

(3)การริเริ่มการติดต่อในสังคม(Social Contacts)

(4)การแสดงออกความรู้สึกทางบวก (Expressive Positive Feeling)

(5)การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์(Handling Criticism)

(6)การแสดงความเป็นตัวของตัวเอง(Differing with Others)

(7)การกล้าแสดงออกในเหตุการณ์ที่ควรได้รับสิทธิ (Assertion in Service Situations)

(8)การให้ข้อมูลย้อนกลับทางลบ(Giving Negative Feedbacks)

3.3.4 การหาคุณภาพเครื่องมือ

เนื่องจากแบบสำรวจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ในสภาพแวดล้อมการทำงาน ผู้วิจัยได้ดัดแปลงและปรับปรุงโครงสร้างมาจาก นัทนี (2536) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1)ขั้นเตรียมเครื่องมือ

- ศึกษาลักษณะงาน หน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- สร้างแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ของเจ้าหน้าที่

ตำรวจในสภาพแวดล้อมการทำงานครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

- นำแบบสำรวจไปหาความเที่ยง (Reliability) และ ความตรง (Validity)

2)การหาความเที่ยง(Reliability)และความตรง(Validity)

- การหาความตรงตามภาวะสำนัษฐาน (Content Validity) ผู้วิจัยได้ปรึกษากับคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ เลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับจิตวิทยาและเจ้าหน้าที่ตำรวจรวม 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของคำถาม การแก้ไขคำถาม ส่วนวนที่ใช้ในแบบสำรวจให้ครอบคลุมเนื้อหาและชัดเจนยิ่งขึ้น

- นำแบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ที่ได้รับการปรับปรุง แล้วทั้งสองชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสำรวจมาวิเคราะห์หาความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าความเที่ยง(Reliability)ดังต่อไปนี้

ก. แบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก สถานการณ์ชีวิตทั่วไป
ได้ค่าความเที่ยงตอนที่ 1 เท่ากับ .8059 ตอนที่ 2 เท่ากับ .6103

ข. แบบสำรวจพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกสถานการณ์การทำงาน
ได้ค่าความเที่ยงตอนที่ 1 เท่ากับ .7951 ตอนที่ 2 เท่ากับ .7136

3) ชี้นำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น เข้าพบผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดในจังหวัดขอนแก่นและผู้บังคับบัญชา ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าสถานีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 สถานี เพื่อขออนุญาตทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แจ้งวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถาม

3.4.3 รับแบบสอบถามคืนและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 340 คน ตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องครบถ้วนจำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 92.94 ซึ่งมีลักษณะโดยทั่วไปจำแนกตามลักษณะทางสังคมและประชากรดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น ปีงบประมาณ 2537 ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 316 คน

กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะห่างจาบลับตำรวจและตาบตำรวจ มากที่สุด จำนวน 147 คน หรือร้อยละ 46.5 รองลงมาที่มีระยะห่างจาบลับตำรวจถึงลบลับตำรวจเอก จำนวน 99 คน หรือร้อยละ 31.3 และน้อยที่สุดคือนลตำรวจ จำนวน 70 คนหรือร้อยละ 22.2

จำแนกตามสายงานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำหน้าที่ลสายป้องกันปราบปราม มีมากที่สุด จำนวน 124 คนหรือร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ ลสายธุรการ จำนวน 81 คน หรือร้อยละ 25.7 ลสายจราจร จำนวน 49 คนหรือร้อยละ 15.5 ลสายสืบสวน จำนวน 36 คนหรือร้อยละ 11.4 และน้อยที่สุดคือลสายสอบสวน จำนวน 26 คนหรือร้อยละ 8.2

จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่ามากที่สุดจำนวน 206 คนหรือร้อยละ 65.2 รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าจำนวน 82 คนหรือร้อยละ 25.9 น้อยที่สุดได้แก่ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 28 คนหรือร้อยละ 8.9

จำแนกตามอายุพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดมีอายุอยู่ในระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 95 คนหรือร้อยละ 30.0 รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 31-35 ปีจำนวน 77 คน หรือร้อยละ 24.4 อายุระหว่าง 36-40 ปีจำนวน 44 คนหรือร้อยละ 13.9 อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 41 คนหรือร้อยละ 13.0 อายุระหว่าง 41-45 ปีจำนวน 30 คนหรือร้อยละ 9.5 และน้อยที่สุดอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไปจำนวน 29 คนหรือร้อยละ 9.2 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะสังคมและประชากร

ลักษณะทางสังคมและประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ยศ		
พลตำรวจ	70	22.2
สิบตำรวจตรี-สิบตำรวจเอก	99	31.3
จ่าสิบตำรวจ-ดาบตำรวจ	147	46.5
สถานงาน		
สืบสวน	36	11.4
ธุรการ	81	25.7
จราจร	49	15.5
สอนสอน	26	8.2
ป้องกันปราบปราม	124	39.2
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า	62	25.9
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	206	65.2
ปริญญตรีหรือเทียบเท่า	28	8.9
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	41	13.0
26-30 ปี	95	30.0
31-35 ปี	77	24.4
36-40 ปี	44	13.9
41-45 ปี	30	9.5
45 ปีขึ้นไป	29	9.2

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม มาคำนวณค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแจงความถี่ (f) ร้อยละ (%)
- 3.5.2 วิเคราะห์ศึกษาระดับคุณลักษณะ และระดับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3.5.3 วิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะแต่ละด้าน กับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกทั้งสถานการณ์ชีวิตทั่วไป และสถานการณ์การทำงาน โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)